Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad (Bulgarien) den 7. februar 2012 — Galin Kostov mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-62/12)

(2012/C 118/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galin Kostov

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielt spørgsmål

Skal en fysisk person, der er momsregistreret på grund af sin virksomhed som privat foged, anses for afgiftspligtig i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112 ([1]) og forpligtet til at betale moms i henhold til direktivets artikel 193, for så vidt angår en lejlighedsvis tjenesteydelse, som ikke har forbindelse med hans virksomhed som privat foged?

([1]) EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 7. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-63/12)

(2012/C 118/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, J.-P. Keppenne og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner, annulleres ([1]).

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat to klagepunkter, som vedrører bilag XI til tjenestemandsvedtægten.

Det første klagepunkt vedrører Rådets afvisning af at vedtage tilpasningen af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte, således som foreslået af Kommissionen den 24. november 2011, hvilket udgør en tilsidesættelse af den metode, som regulerer denne tilpasning for en periode på otte år, der udløber den 31. december 2012. I forbindelse med dette klagepunkt har Kommissionen fremsat et principalt anbringende vedrørende magtfordrejning og en overskridelse af grænserne for Rådets kompetence, og et subsidiært anbringende vedrørende tilsidesættelse af betingelserne for anvendelse af artikel 10 i bilag XI til tjenestemandsvedtægten. Det principale anbringende angår den omstændighed, at Rådet reelt selv anvendte artikel 10, men under tilsidesættelse af de gældende institutionelle betingelser: Rådet tilsidesatte således dels vedtægtens artikel 65, dels artikel 3 og 10 i bilag XI. For så vidt angår det subsidiære anbringende har Kommissionen anført, at de materielle betingelser for at anvende artikel 10 under alle omstændigheder ikke var opfyldt i 2011, således som det i øvrigt fremgår af de to økonomiske rapporter, som den havde fremlagt for Rådet på dettes anmodning. Kommissionen er ligeledes af den opfattelse, at Rådet ikke har begrundet sin afgørelse korrekt.

Det andet klagepunkt vedrører Rådets afvisning af at tilpasse de justeringskoefficienter, som skal anvendes på disse vederlag og pensioner afhængigt af de berørtes forskellige tjenestesteder eller bopæl. Ifølge dette klagepunkts første anbringende er denne afvisning i strid med vedtægtens artikel 64, og artikel 1 og 3 i bilag XI hertil. Med det andet anbringende har Kommissionen anført, at denne afvisning savner enhver begrundelse i strid med artikel 296, stk. 2, TEUF.

([1]) EUT L 341, s. 54.

Sag anlagt den 9. februar 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen

(Sag C-66/12)

(2012/C 118/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og J. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Principalt: Kommissionens meddelelse KOM(2011) 829 endelig af 24. november 2011 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som Kommissionen derved endeligt afviser at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten, og ligeledes annulleres i henhold til artikel 263 TEUF Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner.

— Subsidiært: Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne som følge af den omstændighed, at Kommissionen har undladt at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for den principale påstand om annullation af Kommissionens meddelelse af 24. november 2011 har Rådet fremsat et enkelt anbringende, der vedrører tilsidesættelse af artikel 10 i bilag XI til tjenestemandsvedtægten sammenholdt med artikel 13, stk. 2, andet punktum, TEU og artikel 241 TEUF. Rådet har gjort gældende, at Kommissionens konklusion om, at der ikke foreligger en alvorlig og pludselig forringelse af den økonomiske og sociale situation i Unionen, er behæftet med flere fejl: Kommissionen tog ikke hensyn til alle de foreliggende og relevante objektive oplysninger, og fejlvurderede visse oplysninger, som den har baseret sin analyse på. Da det fremgår af præmis 79 i Domstolens dom af 24. november 2010 i sag C-40/10, at det ikke kan »lægges til grund, at udøvelsen af den kompetence [til at forelæggge passende forslag], som Kommissionen er blevet tillagt ved artikel 10 [i bilag XI], har karakter af en simpel mulighed for denne institution«, har disse fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder — der har karakter af en åbenbar fejlvurdering — medført, at Kommissionens afvisning af at forelægge passende forslag på dette grundlag er retsstridig. Ved denne afvisning tilsidesatte Kommissionen ligeledes sin forpligtelse til loyalt samarbejde (artikel 13, stk. 2, TEU).

Den anden påstand tilsigter annullation af Kommissionens forslag til forordning om tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd efter den »normale metode«, der er fastlagt i artikel 3 i bilag XI til vedtægten. Rådet har gjort gældende, at dette forslag udgør en akt, der afføder retsvirkninger, som følge af den omstændighed, at Rådet ifølge præmis 71 i ovennævnte dom »ikke med føje [kan] påberåbe sig en skønsmargen inden for rammerne af artikel 3, der går ud over de kriterier, der er fastsat i denne artikel«. Ved at vælge at forelægge et forslag støttet på anvendelsen af den »normale metode« i stedet for et forslag støttet på undtagelsesklausulen i artikel 10 i bilag XI fratog Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet muligheden for at udøve deres skønsmargen med hensyn til kriterierne for denne undtagelsesklausul. Dette valg er behæftet med de samme fejl som Kommissionens konklusion i meddelelsen af 24. november 2011, hvorefter der ikke foreligger en alvorlig og pludselig forringelse af den økonomiske og sociale situation i Unionen. Rådet har desuden gjort gældende, at Kommissionen ved at forelægge forslaget om tilpasning af vederlagene efter den »normale metode« ligeledes tilsidesatte sin forpligtelse til loyalt samarbejde (artikel 13, stk. 2, TEU).

Endelig har Rådet subsidiært gjort gældende, at Kommissionen — såfremt Domstolen måtte lægge til grund, at Kommissionens meddelelse af 24. november 2011 ikke skal anses for en stillingtagen fra Kommissionens side som omhandlet i artikel 265, stk. 2, TEUF — har tilsidesat sin forpligtelse efter artikel 241 TEUF, sammenholdt med artikel 10 i bilag XI til vedtægten, som fortolket af Domstolen i ovennævnte dom i sag C-40/10, (præmis 79), til at forelægge et forslag på dette grundlag.

Sag anlagt den 9. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-67/12)

(2012/C 118/24)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og I. Galindo Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 7 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ([1]), sammenholdt med artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne ([2]), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de nævnte bestemmelser i direktivet og under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.